

Biuletyn 16

*Duch Święty tym potężniej zaznaczy swoje działanie w dziejach świata,
im częściej, goręcej i bardziej publicznie będzie wzywany.*

Św. Arnold Janssen

Kwartalnik. Nr 4/2007

O Maryjo bez grzechu poczęcia...

Na początku nowego roku kościelnego, w pierwszych tygodniach Adwentu, Kościół kieruje nasz wzrok na Maryję. 8 grudnia przeżywamy Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. Dogmat o Niepokalanym Poczęciu NMP ma swoją podbudowę w tajemnicy wcielenia. Maryja jako Oblubienica Ducha Świętego poczęła mocą tegoż Ducha Jezusa i stała się Matką Bożego Syna. Jako Matka Boga jest w pełni święta i nieskażona żadnym grzechem. Ma to swoje potwierdzenie w Ewangelii według św. Łukasza: Anioł mówi do Maryi przy zwiastowaniu: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą”. Potwierdza to również tradycja Kościoła Wschodniego, gdzie Maryja jest określana jako cała święta i od pierwszej chwili swego życia wolna od grzechu. Także Kościół Zachodni – za św. Augustynem – w swoim nauczaniu teologicznym mówi, iż „cześć Chrystusa odrzuca nawet najmniejsze wahania co do możliwości grzechu Jego Matki”.

Święto *Poczęcia*, nazwane później świętem *Niepokalanego Poczęcia*, obchodzono w Kościele Wschodnim już w VII wieku. W kościele Zachodnim to święto weszło do liturgii w wieku XIII. Już na soborze w Efezie (431) przyznano Maryi tytuł Matki Boga i wyrażono przekonanie o jej wyjątkowej świętości. Podobnie Sobór Watykański II (1962-1965) opisuje matkę naszego Zbawiciela jako *ubogaconą od pierwszej chwili poczęcia blaskami szczególnej świętości*.

Do uroczystego ogłoszenia dogmatu wiary o Niepokalanym Poczęciu NMP doszło 8 grudnia 1854 roku. Wtedy papież Pius IX bullą „*Ineffabilis Deus*” uroczystie ogłosił: „*Ogłaszamy, orzekamy i określamy, że nauka, która utrzymuje, iż Najświętsza Maryja Panna od pierwszej chwili swego poczęcia – mocą szczególnej łaski*

i przywileju wszechmogącego Boga, mocą przewidzianych zasług Jezusa Chrystusa, Zbawiciela rodzaju ludzkiego – została zachowana nietkniętą od wszelkiej zmyły grzechu pierwotnego, jest prawdą przez Boga objawioną i dlatego wszyscy wierni powinni w nią wytrwale i bez wahania wierzyć". W cztery lata później Matka Boża sama nazwała siebie *Niepokalanym Poczęciem* wobec Bernadetty w Lourdes. Niech tajemnica Niekpokalanego Poczęcia Maryi – Oblubienicy Ducha Świętego – zachęca nas wszystkich do szukania u Niej pomocy w codziennym wysiłku unikania grzechów. Niech Ona uczy nas trwania na modlitwie i posłuszeństwa natchnieniom Bożego Ducha.

Wasz ks. Jarosław.

ŚWIĘTY KOŚCIÓŁ POWSZECHNY

*O Kościele, moja miłości!
(Ks. kard. Mindszenty).*

W naszej refleksji o Kościele zbliżyliśmy się do szczytowego momentu ziemskiej działalności Jezusa Chrystusa. W tę działalność wpisuje się także formowanie nowego Ludu Bożego lub inaczej – Kościoła. Jak każda budowa, tak i tego rodzaju działanie przechodzi różne fazy rozłożone w czasie. Jak już zostało zasygnalizowane w poprzednim „Biuletynie”, Jezus od samego początku gromadził wokół siebie zespół uczniów, z których wyłonił Dwunastu i nazwał ich „apostołami” (tj. „wysłańcami”).

Szczupłość miejsca nie pozwala na uwzględnienie wszystkich działań Jezusa Chrystusa w zakresie budowania wspólnoty Ludu Bożego i obszerniejsze ich potraktowanie. Możemy je odkrywać przy uważnej lekturze Pisma świętego. Niektóre jednak wydarzenia

i przejawy tej działalności wymagają uwzględnienia ze względu na wyjątkowe ich znaczenie.

1. Kolejna grupa uczniów.

a. Siedemdziesięciu dwóch uczniów. Misyjna działalność Jezusa Chrystusa pociągała wielu ludzi szczerze Mu oddanych. Ewangelista Łukasz notuje: *Następnie wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjść zamierzał* (10,1). Liczba „72” wydaje się być symboliczną i uwydatnia powszechny zasięg misji Chrystusa. Ich zadaniem było przygotowanie korzystnego klimatu na przyjście Pana.

D. ciąg: s.5.

Naszym Drogim Pasterzom

J.E. Księdzu Biskupowi Jerzemu Mazurowi oraz
 J.E. Księdzu Biskupowi Romualdowi Kamińskiemu
 z najlepszymi życzeniami Bożego błogosławieństwa
 w mocy Ducha Świętego z okazji radosnych
 świąt Bożego Narodzenia oraz Nowego Roku spieszy –

Redakcja Biuletynu Dzieła Nieust. Nowenny

b. Kobiety uczniami. W budowaniu wspólnoty Ludu Bożego Jezus nie ogranicza się tylko do mężczyzn, lecz otwiera się także na kobiety, jak to podaje Ewangelista: *A było z Nim Dwunastu oraz kilka kobiet, które uwolnił od złych duchów i od słabości: Maria, zwana Magdaleną, którą opuściło siedem złych duchów; Joanna, żona Chuzy, zarządcy u Heroda; Zuzanna i wiele innych, które im usługiwały ze swego mienia* (Łk 8, 1-3).

W tym przedmiocie René Laurentin pisze: *W poglądach Jezusa kobiety nie stanowią odrębnej płci, ale odrębne osoby, istoty ludzkie, wcale nie niższe, wręcz uprzywilejowane [...]. Skoro Jezus wybrał mężczyzn, by stali się założycielami Kościoła, nie chodzi Mu o cenę wartości, wyniesienie czy pierwszeństwo. Mężczyznom powierzył to, co zewnętrzne: Kościół widzialny, jego obrzędy, jego dogmatykę, jego władzę. Dla kobiet zachował dary bardziej ukryte, często nieznanne, po stronie serca, życia wewnętrznego, poufalości z Nim, w czym Jego Matka ma pierwszeństwo, ale nie jest Ona jedyną. Dla kobiet wybrał lepszą część. Będzie to jedno z odkryć Życia Wiecznego.*

(Prawdziwe życie Jezusa Chrystusa, 155-156).

2. Pod Cezareą Filipową (Mt 16, 13-20).

W założycielskim dziele Kościoła wydarzenie spod Cezarei Filipowej posiada szczególnie doniosłe znaczenie. Wyłaniają się tu trzy ważne wątki: a. Wyznanie Piotra; b. Obietnica prymatu; c. Zapowiedź męki Jezusa Chrystusa.

Cezarea Filipowa, miasto zbudowane przez Heroda Filipa około roku 2 przed Chrystusem, położone w odległości czterech kilometrów na północ od jeziora *Maram*, było wyjątkowo korzystnym miejscem na tego rodzaju spotkanie. Uroczysko to ustronie u źródeł Jordanu było podówczas poświęcone bożkowi o imieniu „Pan”, od którego wywodzi się dzisiejsza nazwa „Banijas”.

a. – Wyznanie Piotra. Do tego ustronia przybył Jezus z Dwunastoma z dala od tłumów. Tu zapytał uczniów: *Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?* Jezus bardzo często nazywał siebie „Synem Człowieczym”. To samookreślenie Jezusa nie dla wszystkich było zrozumiałe. Stąd wśród ludzi jedni uważali Jezusa za *Jana Chrzyciela*, inni za *Eliasz*a, jeszcze inni za *Jeremiasza* albo za *jednego*

z proroków. Ale co sądzą o Jezusie uczniowie? Stąd pytanie pod ich adresem: *A wy za kogo mnie uważacie?* Jezus kieruje pytanie do wszystkich uczniów, ale w ich imieniu odpowiada Szymon Piotr: *Ty jesteś Mesjasz Syna Boga żywego.*

W przekonaniu Dwunastu Jezus jest *Mesjaszem* i zarazem *Synem Boga żywego*. Jezus wyraża uznanie Piotrowi: *Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie.* Jest to wysoce uroczysta chwila. Jezus potwierdza wyznanie Piotra i tym samym objawia uczniom, kim On w rzeczywistości jest: obiecany i oczekiwany *Mesjaszem* i *Synem Bożym*.

b. – Obietnica prymatu Piotra. Szymon, syn Jony (albo Jana – por J 21,15) złożył wyznanie oparte nie na zasadzie ludzkiego rozumowania, lecz na mocy łaski Bożego obdarowania. Stąd Jezus jakby podejmuje temat i swoją władzą - jako *Syn Boga żywego* - określa rolę, jaką będzie spełniał Szymon Piotr. Rolę tę obrazują trzy przenośnie: 1) *skąły*, 2) *kluczy*, 3) *władzy związywania i rozwiązywania*: *Otóż i Ja tobie powiadam, że ty jesteś Piotr (czyli Skąły), i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego, cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a cokolwiek rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie* (Mt 16,18-19).

Przenośnia skąły. „Skąły” w języku greckim nazywa się „petra”. Od tej pory *Szymon* otrzymuje nowe imię: *Petros* (*petra*) – stąd *Piotr*. Zmiana imienia wiąże się z określeniem funkcji. Piotr – Skąły otrzymuje rolę *opoki*, *fundamentu*, na którym Jezus zbuduje *swój Kościół*, to znaczy całe zgromadzenie wiernych, nową wspólnotę Ludu Bożego.

W tym miejscu warto przypomnieć słowa Jana Pawła II z roku 1962, wówczas jeszcze jako kardynała:

*To Ty, Piotrze. Chcesz być tutaj Posadzką, by po Tobie chodzili...
by szli tam, gdzie poprowadzisz ich stopy...*

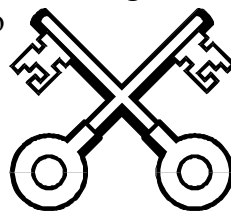
*Chcesz być Tym, który służy stopom – jak skąła raciczkom owiec.
Skąła jest także posadzką gigantycznej świątyni.*

Pastwiskiem jest Krzyż. (utwór: *Posadzka*).

René Laurentin snuje taką refleksję: „Jezus...nie mówi: jesteś głową, pierwszym, właścicielem, ale: podstawą, fundamentem, ostoją. Władza chrześcijańska nie wynosi się nad innych, nie panuje. Przede wszystkim wynika z posłuszeństwa wiary i miłości wobec Boga” (tamże 199).

Przenośnia kluczy. *I tobie dam klucze królestwa niebieskiego...*

Klucze oznaczają władzę i odpowiedzialność. Kto posiada klucze, ma dostęp do domu, którym w tym przypadku jest „królestwo niebieskie”. Liczba mnoga – *klucze* – wskazuje na pełnię władzy wykonawczej. Obietnicę tę Jezus zrealizował po swoim zmartwychwstaniu.

Przenośnia związywania i rozwiązywania.

Oznacza ona troskę o ludzkie sumienia, ich formację i uwalnianie z grzechów. Decyzje Piotra w tej dziedzinie, podejmowane na ziemi znajdują aprobatę w niebie. Władza ta nie polega tylko na teoretycznym nauczaniu, lecz na praktycznej interpretacji woli Bożej.

Wydarzenie spod Cezarei Filipowej posiada charakter wybitnie eklezjalny, czyli dotyczy spraw związanych z Kościołem. Jezus kładzie fundament pod strukturę organizacyjną nowego Ludu Bożego. W ten sposób Jezus prowadzi nadal formację Dwunastu, przygotowując ich na czas swego odejścia do Ojca. Pozostaje jeszcze jeden ważny punkt formacji, mianowicie przygotowanie Dwunastu i całego zespołu uczniów na czas Jego cierpienia, męki, śmierci i zmartwychwstania.

C. Pierwsza zapowiedź męki i zmartwychwstania.

Odtąd zaczął Jezus wskazywać swoim uczniom na to, że musi iść do Jerozolimy i wiele cierpieć od starszych i arcykapłanów, i uczonych w Piśmie, że będzie zabity i trzeciego dnia zmartwychwstanie (Mt 16, 21).

Cdn.

Ks. Włodzimierz Wielgat.

Z teki Ojców Kościoła:

Oto czym obdarza Chrystus Piotra za wniosłe o Nim mniemanie. Przychyła mu to, co jest właściwe samemu Bogu: moc odpuszczania grzechów oraz zachowania Kościoła niewzruszonym wśród tyłu prześladowań i prób.

(św. Jan Złotousty, 349-407 r.).

Gwiazda pielgrzymstwa polskiego

Wielu młodych ludzi wyjeżdża obecnie za granicę w poszukiwaniu pracy. Pozostawiają swoich najbliższych, przyjaciół, znajomych, Ojczyznę. Wykorzeniają się, szukają lepszego standardu życia. Jednakże ta sytuacja rodzi niebezpieczeństwo utraty wspomnianych wartości, zwłaszcza wiary, swoich przekonań, wierności rodzimym tradycjom, Ojczyźnie.

W tym roku przypada setna rocznica śmierci św. Rafała Kalinowskiego, którego los rzucił w głąb Syberii. Warto przyjrzeć się tej sylwetce naszego rodaka – inżyniera, powstańcy, sybiraka, kapłana.

Józef Kalinowski, w zakonie Rafał od św. Józefa, przyszedł na świat w rodzinie szlacheckiej pierwszego września 1835 r. w Wilnie. Po ukończeniu wileńskiej szkoły średniej, przez dwa lata studiował w Instytucie Agronomicznym w Hory-Horkach k. Orszy. Następnie przeszedł do Mikołajewskiej Akademii Inżynierii Wojskowej w Petersburgu. Za udział w powstaniu styczniowym, w 1863 r. został skazany na ciężkie roboty Usolu, na Syberii. Po powrocie z zsyłki w 1874 r., był wychowawcą księcia Augusta Czartoryskiego, obecnie kandydata na ołtarze. W 1877 r. Józef wstąpił do zakonu Karmelitów Bosych w Grazu w Austrii. W pięć lat później, w Czernej, otrzymał święcenia kapłańskie i przybył na placówkę do Wadowic. W pamięci spotykanych ludzi zapisał się jako święty spowiednik, bez reszty oddany służbie Bogu i bliźniemu. Żona jednego z zesłańców, wspomniała, że w Usolu o. Rafała nazywano świętym. Ludzie, widząc o. Rafała, mówili często między sobą: *Idzie święty*.

Odszedł do domu Ojca w piątek 15 listopada 1877 r., łącząc swoje cierpienia z cierpieniami Jezusa umęczonego na krzyżu. Już wówczas licznie przybyli mieszkańcy okolic, modlili się przy trumnie zmarłego, prosząc o wstawiennictwo w różnych intencjach. Jego zwłoki spoczęły na cmentarzu w Czernej. Od samego początku przybywali pielgrzymi,

k którzy zrywali kwiaty, brali ziemię jako relikwie. Pod wpływem rozrastającego się kultu w 1934 r. został otwarty proces beatyfikacyjnego. Niestety wybuch wojny, a później rządy komunistyczne, utrudniły starania o beatyfikację. Dopiero w 1983 r. wyniesienia na ołtarze o. Rafała dokonał papież Jan Paweł II. Kanonizacja odbyła się w Rzymie 17 listopada 1991 r.

Wielu pielgrzymów przybywa do Wadowic, by nawiedzić celę o. Rafała i modlić się przed jego ołtarzem. W każdy wtorek w kaplicy karmelitów, po wieczornej mszy św. sprawowane jest specjalne nabożeństwo, podczas którego zanoszone są prośby za wstawiennictwem o. Rafała Kalinowskiego. Wśród pamiątek po zakonniku ocalało Pismo św., które miał w Usolu, krzyż profesyjny, wydane zapiski Świętego. Kult Świętego Rafała Kalinowskiego zatacza coraz szersze kręgi nie tylko w kraju, ale i poza granicami.

Warto przypomnieć słowa Jana Pawła II, które wypowiedział po kanonizacji o. Rafała. Mówił: *„Mnie już było dane urodzić się w Polsce niepodległej. Przyszedł czas, kiedy mogłem uświadomić sobie w pełni, ile ja sam i moje pokolenie zawdzięczamy tym wszystkim, którzy dla tej wolnej Ojczyzny pracowali, walczyli, cierpieli, byli skazywani na śmierć i na syberyjskie zesłanie... Święty Rafał Kalinowski w sposób wyrazisty ukazuje całym swym życiem, czym jest to pierwsze i najważniejsze przykazanie, które Chrystus potwierdził mocą swych czynów i słów, a nade wszystko ofiarą swego krzyża...”*

Wybrane myśli św. Rafała Kalinowskiego

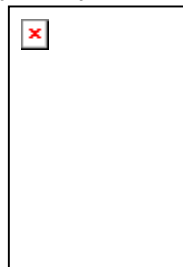
„Jeżeli chcecie iść do nieba, wzywajcie Maryi, gdyż Ona jest Bramą niebieską”.

„Czy Bóg kårze, czy nagradza, jedno i drugie pŕyŕnie z miłõści ku nam. Przez nagrodę zachęca, przez kårcenie ostrzega.”

„Źródła miłõsierdzia Bożego nie wysychają nigdy.”

„Z łaską Bożą nie ma nic niemożliwego.”

„Bóg nie dopuszcza, aby nas kårszono nad siły i na ratunek zawsze spieszyć gotów; trzeba Go tylko wzywać...”

A ty, Betlejem Erata, najmniejsze jesteś wśród plemion ludzkich! Z ciebie mi wyjdzie Ten, który będzie władał w Izraelu, a pochodzenie Jego od początku, od dni wieczności... A Ten będzie pokojem.

(Mi 5,1.4a).

Na radosne dni Bożego Narodzenia Zespół redakcyjny Biuletynu składa życzenia, by pokój Chrystusowy wypełniał serca wszystkich zaangażowanych w Dzieło Nieustannej Nowenny i nasyczał nim rodziny, czyniąc je apostołami pokoju. W imieniu Zespołu – ks. Wł. Wielgat.

Świadectwa ----- listy ----- świadectwa

Moc wspólnej modlitwy

Mam na imię *Elżbieta*. Mieszkam w Giżycku w rodzinie czteroosobowej – ja z mężem i dwoje dzieci: osiemnastoletnia córka oraz chory syn. Najbardziej bolesne było to, że mój mąż od długich lat był w nałogu alkoholowy, zadłużył się i utracił pracę. Córka po osiągnięciu osiemnastego roku życia wyprowadziła się z domu, by w spokoju i ciszy móc kontynuować naukę. Pozostałam z chorym synem, żyjąc w ciągłym stresie. Prosiłam Boga o pomoc, o ratunek naszej rodziny, byśmy mogli żyć normalnie i cieszyć się ojcem.

I stało się. 22 kwietnia 2003 r. włączyłam się w Dzieło Nieustannej Nowenny. Zostałam przydzielona do grupy, która modliła się w intencji *o łaskę wyzwolenia z nałogów i o dar wytrwania*. Koordynatorka przydzieliła mnie do tej grupy może dlatego, że знаła naszą sytuację. Koronka ku czci Ducha Świętego stała się naszą codzienną modlitwą, bowiem odmawiałam ją częściej, niż to przewidywał program. W maju

2004 r. mąż przestał pić, a w lipcu otrzymał pracę. Coś w nim „pękło” – zaczął dostrzegać nas, nasze życie. Zmieniła się atmosfera w domu. Mam nadzieję, że Bóg udzieli mu łaski religijnego życia i skieruje jego kroki do kościoła. W naszej rodzinie doświadczyliśmy mocy wspólnej i nieustannej modlitwy. Bogu niech będą dzięki za tę łaskę i wszelkie dobro.

Elżbieta.

Z działalności ruchu Dzieła Nieustannej Nowenny

Zgodnie z przyjętym terminem doroczne obrady Koordynatorów Dzieła N.N. odbyły się 17.06.2007r. W spotkaniu wzięło udział 31 osób – w tym trzech kapłanów: ks. lic. Jarosław Mierzejewski, proboszcz parafii p.w. M.B. Różańcowej, w Bajtkowie, ks. mgr Ronald Andrzej Waluś, wikariusz z Wydmin oraz ks. dr Wł. Wielgat. Obrady odbyły się w przyjemnej i ożywionej atmosferze według następującego programu:

Ze spotkania Koordynatorów 17.06.2007

Godz. 14.00 – Msza św. w kościele katedralnym

15.00 – Spotkanie w Sali Konferencyjnej (dom biskupi).

1. Relacja ze stanu liczebnego grup i osób.
(parafie objęte Dziełem)
2. Echo z dnia skupienia 14 kwietnia, b.r.
3. Rozwój Dzieła – środki i metody działania: (rozwłośnia radiowa, internet, spotkania w terenie, rejonizacja).
4. Wybór Przewodniczącej.
5. Sprawy związane z „Biuletynem” –
  - a) zachęta do składania świadectw i artykułów,
  - b) imienne zgłaszanie zmarłych członków grup modlitwy,
  - c) informowanie na bieżąco o powstałych grupach,
  - d) prośba o adresy i telefony Koordynatorów (także e-maile).

Spotkanie rejonowe w Giżycku

Na łamach „Biuletynu” chcemy dać świadectwo radości naszych serc ze spotkania członków Dzieła N.N. rejonu Giżyckiego, ściśle – z dwóch dekanatów (Św. Szczepana Męczennika /Ś. Brunona/ i Św. Krzysztofa). Na spotkanie wybraliśmy środę 18 lipca – dzień nabożeństwa do M.B. Nieustającej Pomocy. Odbyło się ono w kościele p.w. Św. Anny. Ksiądz proboszcz – ks. lic. mgr Stanisław Adamowicz – przyjął nas otwartym sercem. Na spotkanie przybył duchowy opiekun Dzieła, ks. inf. Włodzimierz Wielgat oraz p. Irena Tomkiel ostatnio wybrana na Przewodniczącą Dzieła.

O godz. 16.00 rozpoczęła się adoracja Jezusa wystawionego w monstrancji, która trwała ok. godziny, po czym ks. infułat wygłosił konferencję na temat modlitwy, posługując się afiszem z rozplanowanym rodzajem modlitw. Z kolei była odprawiona Msza św. w intencji rozwoju Dzieła i o potrzebne łaski członkom grup modlitwy i ich rodzin. W homilii celebrans – ks. infułat – nawiązał do konferencji o modlitwie, ale położył akcent na duchowość Dzieła N.N.

Po Mszy św. grupka Koordynatorów spotkała się z naszymi Gośćmi w budynku parafialnym, gdzie podzieliliśmy się naszymi radościami i problemami związanymi z pracą w grupach. Nasi Goście mieli sposobność wpisać się do *Kronik i Księgi próśb i podziękowań*.

W dniu skupienia wzięło udział około 250 osób. Przyjeliśmy nowe zgłoszenia do udziału w N. Nowennie. Wiele radości sprawiły nam jeszcze tego samego dnia telefony od uczestników spotkania z prośbą o zorganizowanie kolejnych takich dni skupienia. Dziękujemy Bogu za możliwość przeżycia tego dnia skupienia. Dziękujemy księdzu Opiekunowi Dzieła i pani Irenie za przyjęcie naszego zaproszenia, za ich obecność i wniesione dobro. Szczególne podziękowanie kierujemy pod adresem księdza Proboszcza, St. Adamowicza za otwarte serce i gościnne przyjęcie.

Koordynatorzy Rejonu Giżyckiego.

RODZAJE MODLITWY

I MODLITWA KOŚCIOŁA

(Ludu Bożego)

1. Ofiara Mszy świętej

Modlitwa czci
należnej Bogu

2. Liturgia godzin – zwana **Brewiarzem**

(Uznaje się ją jako modlitwę publiczną)

II MODLITAWA: a) Indywidualna b) Wspólnotowa

1. Uwielbienia - (odnosi się do Boga)

2. Dziękczynienia

3. Przebłagania

4. Prośby: a) Błagalna, b) Wstawiennicza

III A. Modlitwa ustna (warg)

B. Modlitwa myślna

a) rozmyślanie, b) kontemplacja.

Powyższy schemat posłużył jako zobrazowanie rodzajów modlitwy podczas konferencji ogłoszonej w dniu skupienia w Giżycku.

① ① ① ① ① ① ① ① ① ① ① ① ①

INTENCJE N.N. W ROKU LITURGICZNYM 2007/8

- I. 1. W intencjach Ojca Św. Benedykta XVI, Księdza Biskupa Jerzego i Księdza Biskupa Romualda.
2. Za kapłanów, alumnów i o powołania kapłańskie.
3. Za osoby konsekrowane i o powołania do życia zakonnego.
4. Za misjonarzy i misjonarki, i powołania misyjne.
5. Za ewangelizatorów i o rozwój ewangelizacji.
6. O rychłą beatyfikację Jan Pawła II.
7. **O jedność wśród chrześcijan.**
8. **Aby jubileusz męczeńskiej śmierci św. Brunona ożywił świadomość i odpowiedzialność za misję.**
- II. 1. By cześć oddawana Jezusowi w obrazie Bożego Miłosierdzia w rodzinach uwrażliwiła serca na czynną miłość bliźniego.
2. O ożywienie kultu eucharystycznego w parafiach.
3. Aby Duch Święty otworzył wszystkie serca na dar Bożego Miłosierdzia.

4. O łaskę świętości życia wiernych diecezji elckiej
  5. Za małżonków – o dar wierności sakramentalnym zobowiązaniom.
  6. Za rodziny, by były wsparte na ewangelicznych zasadach.
  7. O poszanowanie życia od poczęcia aż do naturalnej śmierci.
  - 8. Aby młodzi ludzie umocnieni darami Ducha Świętego stawali się uczniami Chrystusa.**
  9. O dar mądrość ewangelicznej dla katechetów i nauczycieli.
  10. O dar Bożej bojaźni dla młodzieży i dzieci.
  - 11. O rozbudzenie duchowości eucharystycznej wśród dzieci i młodzieży.**
- III.
1. O odrodzenie religijno – moralnej tradycji w narodzie polskim.
  - 2. Aby lektura Słowa Bożego umacniała wiernych w stawaniu się uczniami Chrystusa.**
  - 3. Aby wierni w Dzień Pański dawali pierwszeństwo Bogu przez Eucharystię i pełnienie dzieł miłosierdzia.**
  3. O pokój i ład społeczny w naszej Ojczyźnie.
  4. Za piastujących władzę w Polsce, by troszczyli się o rzeczywiste dobro Ojczyzny.
  5. Aby wszystkie kraje Europy przyjęły i realizowały orędzie Ewangelii
  6. Za biednych i cierpiących z powodu braku pracy.
- IV.
1. O miłosierdzie Boże dla chorych i umierających.
  - 2. O łaskę zrozumienia, że zmarli oczekują od nas modlitwy, przyjęcia Komunii św. i jałmużny za ich zbawienie.**
  2. O łaskę nawrócenia obojętnych w wierze i grzeszników.
  3. O łaskę wyzwolenia z nalogów i o dar wytrwania.
  4. Za rodziny rozbite i związki niesakramentalne.

---

①①①①①①①①①①①①①①①①①①①①①①①①①①

K O M U N I K A T Y

Dnia 17 czerwca 2007 r. podczas dorocznego spotkania Koordynatorów Dzieła Nieustannej Nowenny został dokonany wybór Przewodniczącej Dzieła w miejsce śp. Założycielki, Danuty Bąk. W tajnym głosowaniu prawie jednogłośnie została wybrana p. Irena Tomkiel, która przyjęła wybór na okres jednego roku. Pani Irena jest sercem związana z Dziełem, szczerze mu oddana. Od samego początku ofiarnie podejmowała zlecone Jej zadania. Nowo wybranej Przewodniczącej redakcja „Biuletynu” składa szczerze gratulacje i życzy światła i mocy Ducha Świętego w kierowaniu tym modlitewnym ruchem.

Ⓜ - Najserdeczniej zapraszamy na Inaugurację kolejnego roku Nowenny wszystkich, którzy będą mogli wziąć udział w uroczystej Mszy św. koncelebrowanej pod przewodnictwem Pasterza Diecezji, J.E. Księdza Biskupa Jerzego Mazura, który również wygłosi homilię. W tym roku nasza uroczystość będzie miała miejsce 1 grudnia o godz. 14.00 – jak zwykle w kościele katedralnym w Ełku. Po Mszy św. i Koronce do Miłosierdzia Bożego zapraszamy wszystkich uczestników do Sali Konferencyjnej w Domu Biskupim.

Zasnęli w Panu –

św. pamięci:

Janina Kozikowska	- z parafii w Prostkach,
Alicja Modzelewska	- " - " -
Helena Żylińska	- Augustów, par. Św. Rodziny,
Helena Maliszewska	- " - " -
Antoni Mackiewicz	- Gołdap, NMP Matki Kościoła,
Teresa Olechowska	- " - " -
Rozalia Kowalkowska	- Ełk, Opatrzności Bożej,
Regina Łubowicz	- " - " -

Święta i zbawienna jest myśl modlić się za zmarłych, aby byli od rzechów uwolnieni (2 Mach 12,45; por. Katechizm K.K., nr 958). Trzeba przeto, aby pamięć o zmarłych członkach DNN znalazła miejsce w naszym „Biuletynie”. Redakcja będzie wdzięczna za zgłaszanie bliskich zmarłych z zaznaczeniem daty ich zgonu.

Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem.

Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie.

Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki.

J 11, 25-26

Nasz kalendarz

20.11. - Św. Rafała Kalinowskiego

1. 12. - Uroczysta Inauguracja szóstego roku Nieustannej Nowenny, godz. 14.00.

2. XII - Pierwsza niedziela adwentu.

8. XII - Uroczystość Niepokalanego Poczęcia N.M. Panny
(Modlimy się za młodzież żeńską o poszanowanie godności kobiecej i o świętość życia).

Słowo od Redakcji „Biuletynu”

Biuletyn Dzieła Nieustannej Nowenny jest kwartalnikiem, celem którego jest wyjście naprzeciw duchowym potrzebom tych, którzy ochotnie podejmują modlitwę w trosce o potrzeby Kościoła. Biuletyn jest organem bezpłatnym, utrzymującym się z dobrowolnych ofiar tych, których na to stać. Redakcja wyraża najserdeczniejsze podziękowanie wszystkim, którzy już pospieszyli z pomocą. W intencji Drogich

Ofiarodawców jeden raz w miesiącu jest odprowadzana Msza św. Redakcja będzie wdzięczna za nadesłane uwagi, spostrzeżenia i świadectwa.

Biuletyn redaguje Zespół Koordynujący rytm Nowenny: Ks. Włodzimierz Wielgat, ul. Kościuszki 13/3, 19-300 Elk (tel. 087-610 05 40), mgr Marzena Tyborska, mgr Małgorzata Gajewska, mgr Monika Rogińska. Wszelką korespondencję prosimy kierować na adres: Irena Tomkiel, 19-300 Elk, ul. Łąkowa 34 (tel. 087 – 610 28 60); Elżbieta Ciekankowska, 19-300 Elk, ul. Śląska 5 (tel. 087 – 621 07 88.); Krystyna Kulbacka, 19-300 Elk, ul. Armii Krajowej 31/13 (tel. 087 – 610 38 67).